

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYBESÜLTJÉTEK!

Vörös Lobogó

A RMP ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NEPTANÁCS LAPJA.

X. évfolyam, 2879. szám

4 oldal, 20 bani

1954. május 23. vasárnap

Lapunk tartalmából:

- Folgozott figyelmet a kulturmunkára a „Liborlatea” gyárban. (2. oldal.)
- Hajsza egy csavar után. (2. oldal.)
- Terkép előtt. — Tibet. (2. oldal.)
- Az agitátorok tapasztalataiból — Felvilágosító munkám a növényápolás érdekében. (3. oldal.)
- Jól ápolják a növényeket a szemléti kollektivisták. (3. oldal.)
- Nagyobb figyelmet a melléküzemeltetésre. (3. oldal.)
- Elmélyülnek az angol-amerikai ellentétben. (4. oldal.)
- Se civilben, se munkahelyen. (4. oldal.)
- V. M. Molotov ebédet adott Eden tiszteletére. (4. oldal.)
- Zárt ülés Genfben az indoknál kérdésben. (4. oldal.)

Készítsék elő alaposan az évvégi vizsgákat a közoktatásban

Elérkezett a tanév utolsó szakasza. Ez újabb feladatokat állít a tanároknak: meg kell szervezni a vizsgák előkészítését. Tanítók, tanárok, diákok mérlegelik az elmúlt három negyedévben elévzelt munkájukat.

A befejezés előtt álló iskolaévekben a tanárok és tanítók nagy része arra törekedett, hogy a növények teljes mértékben elsajátítsák a tantervvel előírt ismereteket, azaz a feladatot, amelyet dolgozó népünk rájuk bízott. Az év során folytatott kemény munka most, a vizsgák előtt számos iskolában még fokozódott. Jelentős sikereket értek el a tervvel előírt ismereteket elsajátító tanítók, ahol a tanterv jó megvalósulása folytán a tanulók teljesen felkészültek a vizsgákra. Ioan Lazareanu, a borsosjei — Borosjenőrajon — elemi iskola tanítója elárta, hogy bár osztályában ötven növendék van, valamennyien felkészülve jelennek meg a tanórákon. Ott, ahol az iskola igazgatósága a tantervvel szoros együttműködésben, gondosan elkészített terv szerint dolgozott, s arra törekedett, hogy a tanulók elsajátítsák a tananyagot, a vizsgák idején az eredmény sem marad majd el.

Sajnos nem minden iskolában hasonló a helyzet. Sok helyen az iskola igazgatósága nem adta meg a tanároknak a szükséges segítséget, vagy a tanárok hanyagsága miatt az év végén a munkaidőlet csökkent. Ezek közé a tanárok közé tartozik Zbucea Victoria, a gurahonci hatosztályos iskola tanárnője, aki felkészületlenül jelenik meg az órákon. A borsosjei hatosztályos magyar tanítványi iskola vezetője, tanítói és tanárai sem szervezték meg az évvégi munkát, sőt a növendékek tanulmányi helyzetét is csak felületesen ismerik.

Most, a vizsgák közeledtével országunk valamennyi iskolájában a tanítók és tanárok összefoglalják az egész évben tanultakat. Az összefoglalók alkalmával a tanulók rögzítik ismereteiket, utóbbiak alkalmuk nyílik arra is, hogy a tanítók és tanárok segítségével rendszeresítsék a tanult anyagot és kellő tájékozódást nyújtsanak az illető kérdésben. Eppen ezért, a legnagyobb gondossággal és hozzáértéssel kell megvalósítani a tananyag összefoglalásának időszakát. Az évvégi összefoglalás, ismeretesen jó alkalom a hátramaradás felszámolására. Sok esetben azonban a tanárok és tanítók nem alkalmazzák a leghelyesebb módon az összefoglalást, esetleg teljesen elhanyagolják azt. Egyes tanárok nem vonják be az ismétlésbe az egész osztályt, csupán egy-két tanulóval foglalkoznak, vagy csak általánosságban, felületesen végzik el az ismétléseket. Clorogaru Adriana, a borsosjei hatosztályos iskola fizika tanárnője nem használ szemléltető eszközt az ismétléshez, Florea Viorel, a seléndi iskola tanára nem készíti elő az összefoglalókat, mások azonban, mint Oarcea Vasile elvtárs, a borsosjei iskola történelem tanára, a tervvel előírt tananyagot, a tantervvel előírt tananyagot pedig a hatodik osztályt végzett tanulók a felsőfokú iskolában, vagy a gyakorlati munkájukban alkalmazzák.

Különösen fontos az elemi iskola hatodik osztálya és a középiskola tízedik osztálya növendékeinek előkészítése az évvégi vizsgákra. Az iskola a szocializmus építőinek tartaléka képezi ki, s ezért szükséges,

hogy még az iskolapadban szorosan az élettel kapcsolatos gyakorlati jellegű nevelést kapjanak, főként az utolsó években. Felvállal az elemi iskolák hatodik osztályának, a közép- és szakmai iskolák utolsó éves növendékeinek a természetrajz órák keretében a szaktanárok tartásának mezőgazdasági jellegű előadásokat. Ezek nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy a dolgozó parasztság körében elterjedjenek a haladott agrotechnikai módszerek — a mezőgazdaság fejlődésének biztosítékai.

Az iskolai év befejezése nagyjelentőségű esemény. Az eredmény azonban elsősorban attól függ, hogy gondosan készítsék elő és ne hagyják, hogy a dolgok maguktól menjenek.

A pedagógiai gyűléseken az iskola igazgatósága sürgősen elemezze: hogyan folytak az előkészületek az évvégi vizsgákra és hozzanak operatív intézkedéseket a fennálló hiányosságok mielőbbi kiküszöbölése érdekében.

Minden fokozatu iskola tanárának kötelessége becsülettel teljesíteni magaslatos feladatukat: fel kell készíteni a tanulókat az a határozott vágyat, hogy minden vizsgát sikerrel tegyenek le.

Téves és teljesen káros az a felfogás, amely szerint a tanulóknak nyújtott segítség és támogatás abban nyilvánul meg, hogy a tanár pusztán jóindulattal a vizsgán kielégítő osztályzatot ad. Ellenkezőleg, a tanítók és tanárok tekintésük a vizsgát minden tanuló tudása alapos ellenőrzésének.

Ugyanakkor az is fontos, hogy minden tanuló megértse: vizsgájának sikere nem csak a tanártól, hanem elsősorban saját magától függ; attól, hogy milyen komolysággal és érdeklődéssel tanult el egyéni tanulása iránt. Az egyéni tanulmányozásra fordítani a legnagyobb figyelmet, szorgalmasan tanulni, elsajátítani a szükséges ismereteket — íme ezek a tanulók huzafias kötelességei.

Feladatuk teljes feladat három az évvégi vizsgák előtti időszakban az iskolák ifjúsági szervezeteire is, úgy az uttorók, mint az IMSz szervezetekre. Az ifjúsági szervezetek elsődleges feladatai a tanulókat az egyéni tanulási útjára vezetni, kifejlesztani bennük a felelősségérzetet munkájuk, a tanulás iránt. Az ifjúsági szervezetek kötelessége az osztályokban tanulmányi köröket szervezni. A CFR IMSz szervezete nagymértékben támogatja a CFR iskolák növendékeit. Moraru Doina, a kispányi iskola pionír instruktora tanulmányi köröket szervezett az uttorókkal, ahol rendszeresen áttanulmányozták a vizsgához szükséges anyagot. Almás községben azonban a pionír instruktorkor nem tördök az uttorók vizsgái előkészületével.

A tartományi, városi és rajoni néptanács mellett működő tanügyi osztályok szélesítik ki ebben az időszakban az iskolák ellenőrzési hálózatát, hatoljanak minél mélyebben az iskolák tevékenységének tanulmányozásába, mutassanak rá az e téren tapasztalható esetleges hiányosságokra, s támogassák a tanárokat a hibák kiküszöbölésében, a vizsgák sikere érdekében. Úgy kellene arra, hogy a vizsgák előtti időszakban, s a vizsgák ideje alatt egy tanárt, tanítót, tanuló se terheljenek túl feladatokkal, hogy minél több idő maradjon a vizsgára történő előkészületekre.

A városi és rajoni pártbizottságoknak támogatást kell adniuk az iskolák pártalapszervezeteinek, ügyelnük kell arra, hogy az iskolai pártbizottságok elemezzék, hogyan történik a vizsgákra való előkészület, s küzdjenek az évvégi vizsgák sikeres kimenetelért.

Tanítók és tanárok! Iskoláink tanulmányi útjára! Harcoljatok határozottan és lendülettel a tanév sikeres befejezéséért, a vizsgák jó eredményeiért!

A termelés növeléséért, a termelékenység fokozásáért

Minél több téglát terven felül

A „Progresul” téglagyár munkaközössége teljes odaadással dolgozik, hogy minél több és jobbminőségű téglát adhassanak terven felül. Megértették munkájuk fontosságát, tudják, hogy mamárnapról napra több munkálakás épül hazánkban, bővül és nagyobbítják a gyárakat, üzemeket, építik a kollektív és állami gazdaságok melléküzemeltetését, s mindehhez téglára van szükség.

A téglagyár dolgozóinak nagy többsége még a múlt évben elvégezte a szakképesítő tanfolyamot, de azóta is fejlesztik tudásukat. Tervük teljesítése terén a téglavágásánál Bucorsi Alex, Szikszai Mátys,

a szállításnál Hallai József, a földhordásnál pedig Szikszai Rudolf tűnt ki. Nap nap után szebb eredményt érnek el a nemcsak hogy 10—40 százalékkal túlteljesítik előirányzatukat, hanem a minőségre is nagy gondot fordítanak.

Nemrég tért vissza a szakképesítő tanfolyamról Ban Hie, akit becsületes, kitaró munkájának jutalmáért küldtek oda. A tanfolyam elvégzése után mesternek léptették elő és ebben a munkakörben is — hasonlóan régi munkaköréhez — becsülettel teljesíti feladatát és messzemenő segítséget ad a munkásoknak.

Több és jobb tejterméket a dolgozóknak

Az RMP KV 1953. augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésének határozata konkrét feladatokat elvégzését jelöli meg a közfogyasztási üzemek dolgozói számára. A határozat szellemében az aradi ISPL vajgyár is megkezdte a reája három feladatok elvégzését. A gyár vezetősége új gépek felszerelésével és a munka jó megszervezésével gondoskodott a termelékenység növeléséről. Ezenkívül egészen új üzemosztályt szerelt fel a különböző túrófajták készítésére, az ottolt tej üzemosztályt pedig új, korszerű hűtőszekrényvel szerelték fel, a minőség biztosítása céljából.

A tejpasztörizáló műhelyben is megváltozott a helyzet. Az elmúlt napokban helyezték üzembe egy komplett, új, önmű-

köd pasztörizáló gépet. Az új és régi pasztörizáló gép működése és befogadóképessége között lényeges különbség van. Az új gépen óránként 2400 liter tejet többet pasztörizálhatnak és sokkal tökéletesebben, mert a művelet teljesen légmentesen történik. E gép felszerelésével nemcsak a termelékenység növekedett, hanem az előállított tejtermékek minősége is. Másik jelentősége pedig, hogy két munkatér is felszabadult, mert az új gépnél a munkát egy ember is tökéletesen elvégezheti.

A vajosztályon dolgozók közül Farkas Jolán és Vrágh József tűntek ki, s az általuk termelt vaj 95 százaléka minőségi áru.

Tapasztalatcsere nyomán...

Az „Új idők” szövetkezet 1949-ben alakult. Eleinte nagy nehézségekkel küzdöttek a munkások, mivel egymástól messze fekvő épületekben helyezték el a kelesztőket. Ha párhuzamot vonunk a közelemből és a jelen között, megállapíthatjuk, hogy itt sok minden megváltozott. A kelesztőt nemrég egyenlítették és ez hozzásegítette a munkásokat, hogy szervezettebben dolgozhassanak. A dolgozók előtt feladatként áll a minőség megjavítása, hogy minél jobbminőségű háztartási és közszükségleti cikket készítsenek és juttassanak a vásárlóknak. Eddig munkamódszerük nagyon kezdetleges volt, noha a megalakulás óta számtalan újítás nyomán igyekezett a szövetkezet vezetősége a munkakörülményeket megjavítani. Itt még mindig csak a kezkejtásu gépeket ismerték s így a munka is lassabban haladt. Ma már azonban napról-napra változik a munkamódszer, könnyebbé vált a dolgozók munkája s egyre növekszik a termelékenység is. Mindez úgy vált lehetővé, hogy a szövetkezet vezetősége tapasztalatcserere küldte Ivan Gheorghet, Oprisa Ioan és Marcus Ioan lakatos, a bukaresti „Munca orbitor” szövetkezethez. Újnak sikerrel

járt, mert visszatérésük után azonnal hozták a tapasztalatcsere alapján — a szövetkezet munkamódszerének megjavításához.

Az első újítás a kefe anyagának fertőtlenítése volt, amit eddig nem végeztek, s ezért előfordult, hogy megfertőzte az ott dolgozók kezét. A fertőtlenítést géppel végzik s innen bacillusmentesen kerül a kefe a mosódába. A mosódában is könnyebbé válik majd a munka. Az itt dolgozó nők nem vedrrel hordják majd a mosáshoz szükséges vizet, miután a cementkádak is újraszerelték és hideg-melegvíz csapadékkal szerelték fel. Szintén a tapasztalatcsere nyomán egy gépellőt szerelnek fel, amelyet rövid időn belül átadnak a dolgozóknak. A gép felszerelésével a termelékenység 20 százalékkal fokozódik.

Mindezek a javítások és a gépek felszerelése most van folyamatban s néhány napon belül az „Új idők” szövetkezet kefeosztályának dolgozói megfelelő munkakörülmények között dolgozhatnak.

Az ifjúsági minőségi brigádok teljesítményei

A „December 21” termelőszövetkezet ifjai, az IMSz alapszervezet kezdeményezésére, önkéntesültek, hogy két minőségi brigádot alakítsanak, amelynek célja példamutató munkát brigádokba vonni a többi dolgozókat is, hogy még szervezettebben harcoljanak a termelékenység növeléséért, az önköltségi ár csökkentéséért. Elhatározásukat tett követte és 12 ifi megalakult a „Béke” és a „Vasile Roaita” nevű ifjúsági minőségi brigád. A brigád megalakulása után az IMSz alapszervezet, a pártalapszervezet irányításával, mielőbbi tervet készített, amelyben megjelölték a brigád minden egyes tagjának feladatát. Teltek a napok, hetek, s a brigád tagjai mind szebb eredményt mutattak fel. Egy hónapi munka után elemezték a brigád tagjainak munkáját, rámutatva az eredményekre és hiányosságokra. A „Béke” brigád például 159 százalékkal teljesítette tervfeladatát és e brigádban a legszebb eredményt Vaca Maria, érte el 169 százalékos tervteljesítéssel. Nem messze maradt el tőle Groza Iuliana sem, mert tervét 166 százalékkal teljesítette.

Hasonlóképpen a „Vasile Roaita” brigád tagjai is elérték a tervüket 176 százalékkal teljesítve. A brigád tagjai közül Lucuta Ana tört az ére 90 százalékos túlteljesítéssel, míg Magyar Rozália 82 százalékkal haladta túl tervét.

Ez a szép eredmény úgy vált lehetővé, hogy a brigád-tagjai teljes mértékben kihasználják a rendelkezésükre álló 480 percet, tökéletes munkafegyvelmel dolgoznak, hogy munkájukon keresztül példaképpé lehessenek a többi dolgozóknak. Meg kell említenünk azonban, hogy nemcsak a tervi teljesítése terén tűntek ki, hanem az elévzelt munka minőségével is, mert 2 százalékkal jobb minőséget értek el a többi dolgozók munkájához viszonyítva. Például gondozzák gépeiket, jól szervezik meg a munkát.

A brigádmunka mellett az ifiak nem feledkeznek meg a kulturális tevékenységről sem. Valamennyien tagjai a kultúrcsoportnak a közönségtől-közönségre járva fejlesztik a helyi dolgozóknak kulturális színvonalát.

Lőwy László,
levelező

Arucseres- és fizetési egyezményt írtak alá a Román Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között

Bukarestben május 20-án aláírták az 1954-re szóló arucseres- és fizetési egyezményt a Román Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között.

Az egyezmény alapján a Román Népköztársaság egyebek között fűrészelőanyag, faipari termékek, kőolaj- és vegyi termékek és kőolajipari felszerelést szállít Magyarországnak.

A Magyar Népköztársaságból hengerelt vas, alumíniumot, elektrotechnikai készü-

leket, különféle berendezéseket, gyógyszer- és közfogyasztási cikket kapunk cserébe.

A tárgyalások meleg baráti légkörben és a kölcsönös gazdasági szükségletek megértő mérlegelésével szellemében folytak le.

Az egyezményt román részről M. Novac, külkereskedelmi miniszterhelyettes írta alá, magyar részről pedig Lantos Dezső, a gazdasági kormányzó költőség elnöke.

(Agerpres)

Tanévzáró előtt

Befejezéséhez közeledik a tanév az orosz nyelv népi tanfolyamain. A tanfolyamok felkészítési és a szakmatanárakra törekednek, hogy az évvégi összefoglaló szemináriumok megfelelő körülmények között folyjanak le.

Városunkban már több tanfolyamon megkezdődött az előkészületek az évvégére. Ezen a téren jó munkát végeznek a CFR főmunkhelyben, a „December 30” gyárban, a „November 7” gyárban működő orosz tanfolyamok második tagozatának, valamint az ICA és Poliklinika keretében működő orosz nyelv népi tanfolyam hallgatói és vezetői. E tanfolyamok hallgatói vállalták, hogy fokozzák az egyéni tanulást és az összefoglaló szemináriumon az első között lesznek.

Sajnos azonban számos tanfolyamon nem kielégítő az eredmény. Így a „I. Ranghe” és „Libertatea” gyárak, valamint más üzemekben működő tanulmányi körök hallgatói visszaszámoltak a tanulásban, a tanfolyamokon alig két-három hallgató jelenik meg. Az ARLUS körök vezetőinek az orosz nyelv tanfolyamok vezetőivel egyetemben, sürgősen ki kell küzökölniük ezt a hiányosságot.

Az összefoglaló szeminárium sikeréért szükséges, hogy a körök vezetői megbeszélést szervezzenek a tanulókkal, ahol megvitadják a tanfolyamok befejezésével összefüggő kérdéseket. Az elcsúszó tanárak idejében közlik a tanfolyam hallgatóival azokat a kérdéseket, amelyeket a szemináriumok keretében meg kell vitatniuk és így kezdenek a tanfolyam hallgatóit a szemináriumokon kialakuló vitákba minél nagyobb számban bevonni. Az összefoglaló szeminárium előkészületeit kísérik széleskörű megfigyző munka. Használnak fel minden agitációs eszközt a szemináriumok sikere érdekében.

Ha a tanfolyamok hallgatóit teljes számban mozgósítják, a tanfolyamok munkájának megjavítására és széleskörű szervező tevékenységet fejtenek ki, akkor az orosz nyelv népi tanfolyamai évvégi összefoglaló szemináriumai eredményesen végződnek.

Bírált cikkek nyomán

„Fokozott figyelmet a kulturális munkára a „Libertatea” gyárban”

Lapunk május 14-iki számában bírált cikk jelent meg, amely a „Libertatea” gyár kulturális munkájával foglalkozott. A gyár üzemi bizottsága levelben választott szerkesztőségünknek. Az elvtársak válaszukban többek között a következőket írták:

„A bírálatot teljes egészében elfogadjuk és magunkévá tesszük. A bírálat hozzásegített bennünk a hibák felismeréséhez és ahhoz, hogy intézkedjünk a kulturális megjavítás érdekében.”

Válaszukban kifejtették, hogy a kulturális vezetéseivel megbízott elvtársak megvitatták a cikket, elemezték az eddigi eredményeket és a folytatódó munkák felszámolása céljából munkatervet készítettek, amelyben pontosan megjelölték a tennivalókat.

A könyvtár tevékenységének fellendítése érdekében is határozatokat hoztak.

Három évvel ezelőtt, 1951 május 23-án, történelem jelentős fordulat állott be a tibeti nép életében. A Kínai Népköztársaság központi népbizottsága és a tibeti helyi kormány között megegyezés jött létre Tibet békés felszabadítására vonatkozólag. Az egyezmény alapján a kínai felszabadító néphadsereg a lakosság örömteli, lelkes tüntelése közepette bevonult az országba s ezzel Tibet újra csatlakozott Kínához, az anyaországához.

Tibet, a Kínai Népköztársaság nemzeti önkormányzatilag rendezhető tartománya, a világ legmagasabban fekvő országa. Ázsia közepén helyezkedik el, a Kuen-Lun és a Himalája hegyláncok közé 900 000 magas fekszik. Az ország területe 2 000 000 négyzetkilométer és 3 750 000 főnyi lakossága túlnyomórészt pásztorkodással és földműveléssel foglalkozik. Mezőgazdálkodásra azonban csupán a folyómenti vidékek és a völgyek alkalmasak. Az ország igen gazdag természeti kincsekben. Jelentős szén, vas, arany, ezüst és réztelét van. Nagy kivitele van gyapjából, bőrökből és szőnyegekéből.

Anglia, hogy ázsiai helyzetét megerősítse, már a múlt században minden uton módon igyekezett befolyásolni Tibetet. A kínai kormány megakart gátolni az idegenek behatolását az országba, de végül is 1904-ben, 3000 főnyi angol expedíciós katonaság behatolt Tibetbe és elfoglalta a fővárost. A lakosság ellenállását véres kegyetlenséggel igyekeztek elfojtani. Az angoloknak mégsem sikerült a hatalmukat megszilárdítani Tibetben. Az 1907-es orosz-angol egyezmény értelmében az angolok kénytelenek voltak lemondani arról, hogy Tibet birtokába avatkozzanak. Anglia azonban nem mondott le arról a szándékáról, hogy Tibetet megszeresse. Az angol „földrajztudósok és geológusok” fokozott ütemű beszivárgása az országba, azt eredményezte, hogy Anglia 1936-ban egy állandó katonai missziót létesített az ország fővárosában, Lhaszában. Az angol kato-

Megjegyzések

Hajszá egy csavar után

Üzenosztályunkon, a „December 30” gyár fonodájában nem találunk munkást, aki ne harcolna a terv teljesítéséért. Ennek ellenére a tervfeladatok teljesítése nem egyszerű akadályokba ütközik.

Május 7-én történt, amikor a 3. számú vastag Fleyer-gép leállt. Rövid vizsgálódás után a mester megállapította, hogy előtört a rögzítő csavar. A leállás oka olyan csekély volt, hogy annak kijavítása alig tett volna négy-öt percbe. Ezért nem tartottuk szükségesnek a gép leállítását jelenteni.

Előtt egy rögzítő csavar, amit könnyen találunk — gondoltuk. — De nem így történt. A raktárban csak félcolos csavarokat találtunk, amelyek rövidek voltak. Nem sokat időztünk a raktárban, tovább kutattunk egy 100–105 milliméteres hosszúságú csavar után. Rövid idő múlva az üzenosztály valamennyi mestere a Fleyer-géphez szükséges csavart kereste. Az egyik mester a kovácsműhelybe indult, ahol a délutáni órákban már senkit sem talált. Másik mester a gépeket vizsgálta, hátha talál egy felesleges csavart. A többiek a szekrényekben kutattak megfelelő csavar után, — de ott sem találtak. Sikerült az egész üzenosztályt mozgósítani: végre hosszas keresés és kutatás után megkerült a szükséges csavar, de az is csak cserélés után. Ugyanis egy másik gépen sikerült az illető méretű csavart egy 90 milliméteressel helyettesíteni. Így azután megindíthatták a gépet és tovább folytathatták a munkát. Ezidő alatt 100 kilóval kevesebbet termelt a gép, ez pedig a zökkenésmentes nyersanyagellátást

gátolja. Ez csak egy eset a sok közül. Megfontolnánk az is, hogy három-négy órát is áll egy-egy gép hasonló ok miatt.

Metzner Imre elvtársat, a beszerzési osztály felelőseit többször figyelmeztették a termelési érdekeket, hogy a raktárban nincs elegendő mennyiségű cserealkatrész, — de ennek ellenére sem gondoskodott cserealkatrészek biztosításáról. Még ma is vannak olyan segédmesterek a fonodában, akiknek nincs meg a szükséges szerszámuk, mert a raktárban nem találhatók. Másrészt a meglévő szerszámok egy része hasznavehetetlen. A régi kulcsok már kikopáltak és rongálóak a gépek csavarainak széleit. A raktárban a szükséges négyeskaros csavarok helyett hat sarkos csavarokat találunk, amelyeket nem használhatunk.

Vajjon meddig fogja még Metzner Imre Véghe István mérnök, a karbantartási osztály felelőse, Véghe István pedig Metzner Imrét harántani a felelősséget ezekért a hiányosságokért? Meddig kell még a dolgozónak a bürokratikus utasztól szorogtatni a két osztályfelelős között? Biztosítani kell minél előbb, hogy a raktárban elegendő cserealkatrész, valamint a mestereknek jó szerszám álljon rendelkezésre. Ne forduljon elő többször, hogy egyetlen csavar miatt leálljon akár egy gép is a termelés!

A „December 30” gyár fonodája „B” váltásának kollektívára nevében:
Havram Pavel, Mihály József,
Buza Gábor, Hanczig András

Gyermekeink könyvespolca

M. E. Szaltikov-Scsedrin

M e s é k

(Az Orosz Könyv kiadása).

Az orosz klasszikusok egyik kiváló, harcos képviselője M. E. Szaltikov-Scsedrin az orosz forradalmi demokraták harcos társa és hagyományait folytatja. Életművében jelentős helyet foglalnak el az akadémikus szatirikus mesék. Az Orosz Könyv kiadásában megjelent kis kötet Szaltikov-Scsedrin három meséjét közli, amelyek éles szatírával ostromozzák a paraszta cári bürokráciát, az úgynevezett liberálisok mérhetetlen önzését, kétségbeesését és kielégülését, egyben ösztönöznek együttes erővel, a nép kimeríthetetlen életerejével, jobb jövőjébe vetett hittel emlékeznünk meg a kizsákmányolt dolgozó parasztságról.

A meséket Kiss János alapos, Szaltikov-Scsedrin életművét ismerető tanulmánya vezeti be.

Orosz népmesék

(Az Orosz Könyv kiadása).

Gazdag képzeletvilág, bölcsesség, mélységes igazságszeretet, egészséges humor jellemzi az orosz népmeséket. Ezek a mesék az elnyomás, a kíméletlen kizsákmányolás évszázadaiban születtek és legtöbbször — a mese eszközeivel — a gazdagok, az urak gonoszságát, becselenségét, kapzsiságát, kegyetlenségét leplezi le. A nép tiltakozó szava, erkölcsi érzéke, felháborodása kap hangot ezekben a mesékben — az uri gonoszság, a képmutatás, az évszázados enyomás ellen. És vissza-visszatér ezekben a mesékben különböző formákban és szerepekben az egyszerű dolgozó ember alakja, a nép fia, aki egészséges eszével, néha felforgató tuijára az ur eszén és a szegények igazságára figyelmezteti a gazdagokat.

E kötet kiadásával az Orosz Könyv hozzásegíti az olvasókat, hogy jobban megismerjék az orosz népmesék színes és gazdag világát, a hatalmas orosz nép e mesékből is kitünő igazság- és szabadságszeretét, nagyszerű tulajdonságait.

Térkép előtt

TIBET

nai missziót nemsokára az amerikai kém-szolgálat ügynökei követték.

Miután 1949-ben a kínai felszabadító néphadsereg győzelme a kuomintangista csapatok felett nyilvánvalóvá vált, az imperialisták igyekeztek Tibetet megkaparintani. Amerikai nyomásra Tibet kénytelen volt elszakadni az anyaországtól, hogy azután, mint „önálló, független” országot az Egyesült Államok saját befolyása alá kerítse s felhasználhassa ázsiai terveire. Az Egyesült Államok vezetői remélték, hogy sikerül gazdaságilag függővé tenni az országot s ezáltal Kína ellen irányuló terveik haditámaszpontjává felhasználhatják. Igyekeztek tehát különböző gazdasági és katonai jellegű „segélyekkel” biztosítani uralmukat.

A tibeti nép azonban csakhamar átlátta, miben rejlik az amerikaiak segítő-készsége. Az imperialisták igyekezete a lakosság egyre növekvő ellenszenvét váltotta ki. Az amerikaiaknak Kína ellen irányuló agresszív készülődése az egész tibeti nép ellenállásába ütközött.

A tibeti nép követelte az ország visszacsatolását az anyaországhoz, Kínához. A Kínai Népköztársaság megalakulása után a tibeti helyi kormány, engedve a néphajának, kérését intézte a Kínai Népköztársaság központi népkormányához, Tibet békés felszabadítására vonatkozólag.

A Kínai Népköztársaság központi népkormányának és a tibeti helyi kormány megbízottai 1951 május 23-án egyezményt írtak alá, melynek értelmében a kínai néphadsereg felszabadítja az országot. A központi népkormány az egyezmény szerint biztosítja Tibet nemzeti önkormányzatát a vallásszabadságot, a kereskedelmi, gazdasági és kulturális kapcsolatok a külfölddel, ugyanakkor segítséget nyújt a nép-

gazdaság valamennyi ágának fejlesztéséhez.

Az elmúlt három év alatt Tibet óriási fejlődésen ment keresztül. A testvéri kínai nép segítségével a népgazdaság valamennyi ága lendületes fejlődésnek indult. Nagy segítséget jelentett a mezőgazdaság részére a közelmúltban kiépített nagyszabású csatornahálózat, valamint a parasztság új és korszerű mezőgazdasági szerszámokkal való ellátása. Az ország természeti kincseinek kiaknázásával fejlődésnek indult az ipar. A központi népkormány Tibet területén nagyarányú ipari építkezéseket tervez. Az állattenyésztés fejlődésének biztosítására a központi népkormány megfelelő számú állatorvosi személyzetet küldött.

Kína Kommunista Pártja és központi népkormányának gondoskodott a lakosság kulturális színvonalának emeléséről is. Tibet történelmében első ízben iskolákat létesítettek, ahol tanulókat képeznek ki, valamint tisztviselőket az államigazgatás számára. Könyvtárak és sportcsarnokok állanak a lakosság rendelkezésére.

Megfelelő intézkedések történtek az egészségvédelem megjavítására is. Kórházakat építettek, ahol a lakosság díjmentes orvosi kezelésben részesül.

A tibeti nép felszabadulásával a testvéri kínai nép által követelt utra, a haladás és a fejlődés útjára lépett. A Kínai Kommunista Párt, a Szovjetunió Kommunista Pártjának tapasztalatait alkalmazva a nemzeti kérdések megoldásában és megszűntetése a nemzetségek közötti ellentéteket. A kínai nép, az együttes nemzeti kisebbségekkel karöltve szilárd, megbonthatatlan egységet képez.

Kína népei egyetlen hatalmas családba tömörülve, a Kínai Kommunista Párt s a központi népkormány vezetésével, közös erőfeszítéssel, harcolnak bármilyen általános gazdasági tervnek valóra váltásáért, a Kínai Népköztársaság fejlesztéséért és megerősítéséért.

Toldi Mihály.

SPORT

Az aradtartományi sakk-csapatbajnokság

A közelmúltban fejeződött be az aradtartományi sakk csapatbajnoki verseny, amelynek első osztályán a következő sorrend alakult ki: Metalul FI. Rosie 80 pont, Constructorul 77 és fél pont, Voința 51 és fél pont, Progresul I 47 és fél pont, Progresul Lipa 37 pont, Locomotiva I 36 és fél pont.

A FI. Rosie Metalul megérdemelten nyerte a bajnokságot. A csapat fegyelmellett, felkészülten szerepelt és az együttesben Halic, Grozescu, Olariu, Kocsog, Mica, Jäger, Vaida, Szabó, Tusz, Popa, Spéter és Haidara voltak a legjobbak. A Constructorul eredménye a játékosok nagy küzdőképességének köszönhető, mert kevés támogatást kapott ez a szakosztály. Dicséret illeti a Locomotivát is, amely kévsé képes volt részt venni a versenyben, de jól szerepelt.

A másodosztály első csoportjában a FI. Rosie „November 7” végzett az első helyen 48 és fél ponttal, mögötte a sorrend: Teba I 44 és fél, Voința „Artex” 39 és fél, Recoita Arad 33 és fél, Metalul „I. Ranghe” 23, Metalul FI. Rosie II 22 és enkorgyár 19 és fél pont. A másodosztály másik csoportjában a FI. Rosie CFC végzett az első helyen 64 ponttal. Szép a teljesítmény, mert először vettek részt bajnoki versenyen. Itt a további sorrend: Progresul II 61 és fél, Sütőipariak 48 és fél, Locomotiva II 46, Dinamo 45, Recoita Pécska 44 és fél, Recoitarea 40, Teba II 31 és siketnémák 13 és fél ponttal.

Mindeket másodosztályú csoport győztese bekerült az első osztályba, ahol bizonyára méltó ellenfelei lesznek a legjobbaknak is.

Néhány sorban

LABDARUGAS. A nagy érdeklődéssel várt angol-magyar labdarugó mérkőzésre mindkét csapat nagy lelkesedéssel készül. A magyar csapat összeállítását már közzétették az angol csapat alighanem a következő összejöveteli csapattal áll ki: Merrick — Stanfort, Byrne — Wright, Owen, Dickinson — Harris, Sewell, Jezzard, Broadis, Finney. A budapesti angol-magyar mérkőzést a magyar rádió kívül számos európai ország rádiója is közvetíti, köztük a román rádióállomások is. KOSARLABDA. Az országos női kosárlabdabajnokság során, a harmadik forduló keretében az aradi Progresul női csapata vasárnap Galatiban mérkőzik. — A Szovjetunió férfi kosárlabda válogatott csapata elutazott Olaszországba. A szovjet kosárlabdások több válogatott csapattal mérkőznek, köztük Olaszország, Belgium, Magyarország, Franciaország és Csehszlovákia válogatott együtteseivel.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: május 23-án? A kis püpos meséje. (Színes). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Matiné 11.30 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 25-ig: Nicholas Nickleby Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: május 23-án: Nicholas Nickleby. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30 és 9.30 órákor.

Matiné 11 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 23-án: A három távirat Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

Vasárnap matiné 11.30 órákor.

„UJ IDOK” mozi: május 28-ig: A tengeri milliósok. — Mások egyedül vannak a világon. — Aktuális híradók. Előadások: 3 órától folytatódólagosan.

Matiné 10 órától 13 óráig.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáji): május 25-ig: Proletár nő. Előadások: hétköznap: 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): május 25-ig: Az ukrán művészet mesterei nek hangversenye. Előadások: hétköznap este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

★

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): május 23-án: Azonos cél felé.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): május 23-án: Necha Nagar.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): május 23-án: Ljubov Jarovaja.

A ROMAN NEPKÖZTARSASAG Természettudományi és Földrajzi Társasága értesíti az érdekelteket, hogy megjelent a „Natura” című folyóirat 2. számú kiadása, amely érdekes földrajzi és biológiai kérdésekkel foglalkozik.

Az agitátorok tapasztalataiból

Felvilágosító munkám a növényápolás érdekében

Már több mint egy éve agitátornak jelölt ki a Simándi községi pártalapszervezet. Tevékenységem főként arra irányult, hogy mozgósítsam a dolgozó parasztokat a mezőgazdasági munkálatok időben és jó feltételek között történő elvégzésére. Rendszeresen látogatom az agitálorkiképző gyűléseket, amelyeken a pártalapszervezet titkára körvonalazza a legidősebb feladatokat. Így felkészülten végezhetem politikai munkámat.

Amikor az RNK minisztertanácsának és az RMP Központi Vezetőségének az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkákra kellő időben, kedvező feltételek közötti előkészítéséről és elvégzéséről szóló határozata megjelent, az alapszervezet titkára felhívta figyelmünket erre a fontos pártdokumentumra és rámutatott, milyen fontos, hogy a határozat szellemében végezzük felvilágosító munkánkat. A határozatban szó van a növényápolásról is. Még a tavasszal figyelmesen tanulmányoztam az élenjáró kukorica, burgonya és cukorrépa-termelők országos értekezletével kapcsolatos cikkeket, amelyekből számos általam addig ismeretlen módszer ragadta meg figyelmemet. Több mezőgazdasági kérdésekkel foglalkozó broszúrát is vettem a szövetkezetben, amelyek a fentemlített kérdésekkel foglalkoznak.

Vasárnaponként a kultúrthozban agrármérnökök tartanak előadásokat a különböző mezőgazdasági kérdésekről és így a növények gondozásával kapcsolatos problémákról is. Résztveszek az előadásokon, mert rájöttem, hogy azokból olyan dolgokat sajátíthatok el, amelyek hasznomra vannak politikai munkám során. A legutóbbi előadáson például szó volt a cukorrépa gondozásáról is. Az előadás keretében hangsúlyozták, hogyan kell kedvező időben és jó feltételek között elvégezni a növények ápolását a bőséges termés biztosítása érdekében.

Már a tavaszi vetési kampány idején szükségesnek tartottam az őszi vélesek ápolásának népszerűsítését. Elsősorban az őszi vetés megboronálásának fontosságáról beszéltem a dolgozó parasztoknak. Egyik utam alkalmával az utcán Gut Orbán elvtárral találkoztam. Szóbaálltam vele és beszélgetés közben az időjárásra tereledt a szó.

— Elég kedvező az idő ahhoz, — mondtam, — hogy megkezdjük a növényápolási munkálatokat.

A továbbiak során megkérdeztem Gut elvtárostól, megboronálta-e már a búzáját. A válasz tagadó volt.

— Elég rosszult tette — folytattam, — hiszen a tél folyamán a hó és az eső megkeményítette a föld felületét és a buza gyökerei nem tudnak rendesen fejlődni.

Ha viszont megboronálja a vetést, a föld porhanyós és sima lesz. A buza gyökerei jobban tudnak fejlődni és a gyomok nagy része is elpusztul. A boronálás a föld nedvességének elpárolgását is megakadályozza. Az agrotechnika e szabályának alkalmazása bőséges terméshozamot biztosít a termelők számára.

Gut elvtárs megértette, hogy így kell cselekednie. Még aznap kocsira tette boronáját, kihajtott földjére és megboronálta a búzáját.

A növénygondozás megkönnyítése érdekében igyekeztem meggyőzni a dolgozó parasztokat, hogy a szántás és vetés után haladéktalanul boronálják meg földjüket, mert a tavaszi növényeknek szükségük van a nedvességre. A boronálással a föld sokat veszít nedvességéből, kergessé válik és ez a növények fejlődését gátolja.

A vetési munkálatokat már befejezték községünkben. A dolgozó parasztok megkezdtek a növényápolást. Balmas Ana öt hektáros középparasztasszony, fia segítségével korán elvette a cukorrépát a meztől. Már az első kapálást is befejezték.

Nem olyan régen kint jártam a mezőn és láttam, hogy Balmas elvtárs cukorrépát az első kapálás óta sokat fejlődött. Ez azonban nem elég — állapítottam meg magamban — mert a cukorrépa 8-ik levele is kifejlődött és még nem ritkított. Emlékeztem arra, hogy az „Alkal-mazzunk fejlett módszereket a cukorrépa növényne” című broszúrában azt olvastam, hogy ha a cukorrépát nem ritkítják, amíg az első levelei kifejlődtek, akkor állandóan veszít terméshozamából, mert nem tud megfelelően erősödni a növény.

Házafelé menet elhatároztam, hogy lakásom kerestem fel Balmas elvtársnőt és elbeszélgetek vele. Kíváncsi voltam, miért nem ritkította cukorrépáját. Elhatároztam, hogy is, hogy meggyőzőm, minél előbb fogjon hozzá a ritkításhoz. Amint a ház elé értem és benyúltam a kiskapun, Balmas elvtársnő éppen a házból jött ki.

— Sok dolguk van ilyenkor az embereknek a tavaszi kampányban: a vetéssel, a növényápolással. Az időjárás sem elég kedvező, sokat esik az eső, — tértem a tárgyra.

— Igen — válaszolta — nekünk is annyi a dolgunk, hogy azt sem tudjuk, mihez fogjunk.

Véleményem szerint elsősorban a cukorrépa ritkítását kellene elvégezni. Eppen most voltam a mezőn és láttam, hogy a répájuk visszamaradt, mert még nincs ritkítva. Kormányunk pedig jelentékeny előnyökkel bír a cukorrépa-termelők számára. A terméshozam növekedésével párhuzamosan emelkedik a termelők jövedelme is. Előleget, cukrot és vásznat is kap-

nak azok a dolgozó parasztok, akik cukorrépát termelnek. Ehhez azonban az szükséges, hogy a növények idejében történő rendszeres gondozásával növeljék a terméshozamot. Már pedig a növényápolás elhanyagolása csökkenti a termés hozamát és ezzel nemcsak saját magának, de népgazdaságunknak is kárt okoz.

Felhoztam Albici Ioan példáját, aki bár később vette el a cukorrépát, mégis előbb kezdte meg a növénygondozást. Elmondta, hogy Albici elvtárs már a második kapálást végzi, hogy bőségesebb termést érjen el. Amikor elváltunk, Balmas elvtársnő vállalta, hogy már a következő napon megkezdje a cukorrépa ritkítását, mert nem szeretné, ha a kedvezőtlen időjárás miatt nem tudná idejében befejezni a munkát és kevesebb jövedelme lenne, mint Albici Ioannak.

Ugyanazon a napon hazafelé menet meglátogattam Goran Pavel háromszékhektáros dolgozó parasztot is, hogy felhívjam figyelmét a gyomok eltávolításának fontosságára. Beszélgetés közben megkérdeztem tőle, mikor látta utoljára földjét.

— Nemrég — válaszolta Goran elvtárs.

— Van-e benne repce?

— Van egy kevés, de az nem lesz semmi...

— Dehogy nem Goran elvtárs, a repce felszívja a szükséges tápanyagot és a nedvességet. Így aztán sokkal gyengébb termést ér el. A kollektív gazdaság ezévében is megkezdte már a gyomok irtását a buza-földeken és meglátja, hogy az idén is, csakugy mint tavaly, sokkal bővebb termést érnek el, mint az egyéni gazdaságok dolgozó parasztok. Ez pedig annak is tulajdonítható, hogy idejében és az agrotechnika szabályainak megfelelően ápolják a növényeket.

Goran elvtárs megígérte, hogy családjával együtt kimegy a buza-földre és a legközelebbi időben belül eltávolítja a vetésből a repcét.

Bevallt módszerem, hogy felvilágosító munkám eredményéről meggyőződjem. Ezért gyakran kijárok a mezőre és megnézem, hogy a dolgozó parasztok valóban elvégezték-e az ígért munkálatokat.

Ha ez nem történt meg, úgy tekintem, hogy felvilágosító munkám eredménytelen volt és ezért újra felkeresem a dolgozó parasztokat.

Szükségesnek tartom továbbra is szüntelenül gazdagítani politikai, ideológiai és mezőgazdasági ismereteimet, hogy a jövőben még cselekvőbben harcolhassak a mezőgazdaság terméshozamának növeléséért.

Ruszka János,

a Simándi községi pártalapszervezet agitátora.

Nagyobb figyelmet a mellékgazdaságokra

A legtöbb gyár, üzem, intézmény mellékgazdasággal rendelkezik. A jól gondozott mellékgazdaság előnyös közismertek: biztosítják az étkezéskor szükséges zöldségellátást, ezenkívül itt termesztik a sertéshizlaláshoz szükséges gabonaféléket is.

A „I. Ranghej” gyár vezetősége számolt mind ezzel, amikor a mellékgazdaság létesítését tervezték.

Osszel kezdtek meg a föld előkészítését és a gátak építését. Kora tavasszal tovább folytatták a munkát. A gyár dolgozóinak munkájával elkészítették az öntözéshez szükséges szivattyút, motorokat és ugyancsak önkéntes munkával bevezették a villanyt a mellékgazdaságba.

A mellékgazdaság vezetője igyekezett úgy megszervezni a tavaszi vetést, paratást, majd a növényápolási munkálatokat, hogy ne legyen semmi fennakadás és kelő időben elvégezhesék az összes munkálatokat. A vetést május 14-én befejezték. Eddig 55 ár területre kiültették a káposztát, 50 ár területre pedig a káposztát, kalarabét és karfiolt, amelyeket mind meg is kapáltak. Ugyanakkor 85 ár területen megkapáltak a hagymát és megkezdtek a paradicsompalánták kiültetését is.

A mellékgazdaság dolgozói lelkesen vesznek részt a növénygondozás munkálatában. Szorgalmas munkájuk nyomán a „I. Ranghej” gyár káposztájában ezeltől három héttel már a mellékgazdaság parajtermeléséből főztek. A napokban 2000 kiló parajt költözik Szatimvárosba.

★

A munkaerőhiányt a mellékgazdaságban egészen más helyzetet találunk. A vetést itt is elvégezték, de ezzel meg is elégedtek. Ugy gondolták, minél tovább folytatni a munkát, hiszen a növények majd megmunkálják magukat is. Nem számoltak arra, hogy kétféle növény létezik, amelyek közül az egyik, vagyis a gyom természetesen nem a mellékgazdaság feladata.

A kétféle palánták részére kicsinynek bizonyult a melegtágy. A kertész kérését, hogy intézkedjenek, mert a palánták nem várhatnak és a tavaszi munkák során több munkaerőre van szükség. Paunescu Gheorghe, a mellékgazdaság igazgatója, azonnal fogadta, hogy ez a munka ráér még...

A kiültetésre várakozó káposzta, kalarabé, paradicsom, paprika, s.b. közül eddig 250 hektár káposztát sikerült kiültetniük. A kiültetett káposztának felét azonban az öntözés hiánya miatt újra kellett ültetni. Paunescu elvtárs tudja ezt, valamint azt is, hogy több hektár területen lehetetlen kézi erővel elvégezni a palánták öntözését. Ugy gondolja azonban, hogy a növények öntözése is ráér még...

A burgonya, a takarmányrépa, a zöldségfélék közül eddig csupán a borsóvetésnek 1,1 százeleket kapáltak meg. Az igazgató szerint a kapálás is ráér még...

Paunescu elvtárs, amikor egyre nagyobb és nagyobb területen vállalta a növények termesztését, nem számolt az azal, hogy ez milyen sok és gondos munkát igényel. Nem érezte felelősségének súlyát, bár tudhatta, hogy számos iskola internátusának ellátása függ munkájától.

A jövőben sokkal szorosabb kapcsolatot kell tartania a mellékgazdaság dolgozóival, meg kell hallgatnia azok észrevételeit, mert csak így lehet eleget feladatának. Így érheti el, hogy a mellékgazdaság valóban a diákok jobb ellátását biztosítsa.

Hegyi Mária

Jól ápolják a növényeket a szemlái kollektivisták

A mezőgazdasági munkálatok jó előmenetelét nagymértékben hátráltatja ezévében a gyakori esőzés. Az esőzés — ha utána száraz idő következik — a talaj felületén kemény kérget alakít, mivel a lehulló esőcseppek a talajszemcséket összetömörítik. Ez a kéreg nagymértékben akadályozza a fiatal kultúrnövények fejlődését. A sok esapadék ugyanakkor előmozdítja a gyomnövények fejlődését, amelyek rendszerint nagyobb ellenállóképességűek. Ezek pedig elvonják a kultúrnövények elől a táplálékot. A növényápolás idején minden kedvező napot, órát, ki kell használnunk a növénygondozás elvégzésére.

A szemlái „November 7” kollektív gazdaság tagjai ezévében megértették a növényápolási munkálatok fontosságát és igyekeznek eddigi tapasztalataik alapján megjavítani munkájukat. Nyolcektáros szőlőjükből például a múltévben elhanyagolták a növények ápolását, nem kapáltak, nem kötözték és nem gondozták megfelelő módon a tökéket. Ez megbosszulta magát, alig szürelhettek valamit, olyan kevés volt a termés.

A tél folyamán az agrotechnikai tanfolyam keretében a kollektivisták elméleti tudással fegyverkeztek fel, hogy az új mezőgazdasági évben egyre nagyobb terméseredményeket érjenek el. A kollektív gazdaság tagjai megismerkedtek, hogy miért és mikor kell kapálást végezni, hogyan kell tudományosan küzdeni a bőséges termésért.

A kollektív gazdaság munkájának megjavításához az is nagymértékben hozzájárult, hogy ezévében agronomus szakmai

támogatásával dolgoznak. Munkájukat, az elmúlt évekhez viszonyítva sokkal jobban tervszerűsítették és nagy gondot fordítottak a munka jó megszervezésére is. Tavaly például, bár a gazdaság vezetősége brigádokba osztotta a tagokat, a brigádok felbomlottak s a munkálatok elvégzése után nem lehetett pontosan megállapítani, hogy ki, hol és mennyit dolgozott. Nem lehetett tehát számonkérni a munka minőségét és így a fegyelmek meglazult.

Ezévében azonban egészen más a helyzet a kollektív gazdaságban. Jobb munkaszociális uralkodik, más a tagoknak a közösen végzett munka iránt támasztott magatartása. Ezt főként a munka helyes megszervezése eredményezte. Most a kollektivisták a brigádok keretében csoportonként végzik a munkálatokat. Minden csoport számára kijelölték a földparcellát és az illető csoport tagjai felelnek az egyes földparcellák terméseredményéért. Ha a földparcella terméshozama túlhaladta a terv által elő-

írányzott hozamot, a csoport tagjai a terv túlhaladásának megfelelően munkanapegységtöbbletet kapnak. Tehát a tagok egyéni érdekévé válik a gazdaság közös érdeke — a termés növekedése — s ezt mindenki megértette. Eredményeik is ezt mutatják.

A brigádok versenyezve végezték a vetést és versenyszellemben kezdték meg a növényápolási munkálatokat is.

A brigádok heti munkatervet készítettek. Esténként, a következő napon elvégzendő

feladatokat a brigádlelősök megbeszéltek a csoportfelelősökkel. A csoportfelelősök azután értesítik a tagokat az elvégzendő munka feltételeiről. Jó munkamegszervezéssel és mozgósítással sikerült az esős idő ellenére igen szép eredményeket elérni a gazdaságban. Május 19-ig megkapáltak 22 hektár cukor- és takarmányrépát, 25 hektár napraforgót, 10 hektár burgonyát, 2 hektár makort és 1 hektár hüvelyes borsót. A kukorica kapálását is megkezdtek az 1. és 2. számú brigád tagjai azokon a területeken, ahol a gyomok erősebben kifejlődtek. Eddig több mint 10 hektár kukoricát kapáltak meg. A 3. számú brigád pedig 632 hektárnyi napraforgót kapott meg másodsorra.

A tavaly elhanyagolt szőlőt is szakszerűen művelik. A 8 hektáros szőlőből minden brigádnak 2 hektár jut megművelésre. A brigádok már rendszeresen kitakarják, megmetszik, kötöztetik és ezenkívül megkapáltak a szőlőt. Ezévében tehát jó termést várhatnak.

A növényápolási munkák terén a 2. számú brigád került az élre, Basista Mihály vezetésével. Azonban a többi brigádok is szorosan felzárkóztak a 2. számú brigád mögé. Nehéz elbírálni, melyiket illeti az első, mert valamennyi brigád tagjai becsületes, odaadó munkával végzik feladataikat.

A zöldséges kertben is eredményes, szép munkát végeztek a szemlái kollektív gazdaság tagjai. A 6 hektáros zöldséges-

kertben kiültették a melegtágyi palántákat: 1 hektáron a kalarabé, másik hektáron a nyári káposzta, a harmadik hektáron a karfiol, 3 hektáron pedig a paradicsom palántái zöldeleg az öntözhető veteményes kertben.

A zöldségeskert terméséből a 3 hektáron termő paradicsomot és fél hektáron termő karfiolt a szövetkezet után értékezték.

Curtu Draghina, a kollektív gazdaság elnöke odaadó gondoskodással vezeti a gazdaságot. Járt a Szovjetunióban, ahol gazdag tapasztalatokra tett szert, s ezeket most igyekszik a gazdaság mindennapi munkájában alkalmazni. Magabiztosan beszél a kollektivisták terveiről.

— Mi is szerződünk a szövetkezettel zöldségtermesztésre, állathizlálásra, állati termékekre, így majd nekünk is kiutálnak tehergépkocsit, ami munkánkat jelentősen mértékben megkönnyíti majd — mondja. — Eddig 20.000 liter tehén tejre szerződünk a szövetkezettel, s a napokban állathizlálásra és gabonára is kötünk szerződést.

A kollektív gazdaság tagjainak figyelemre méltóan kiterjed. A gazdaság épületei frissen meszelve, az istállóban példás tisztaságot és rendet tartanak, amiért, hogy a szántóföldi növények gondozását is szakszerűen és időben végzik. Ilyen munkatervvel, odaadó tevékenységgel a szemlái kollektív gazdaság tagjai függetleníti magukat a mostoha időjárástól és győzelmes küzdelmet folytatnak az 1954. évi bőséges termésért.

Tordai Lajos.

NEMZETKÖZI SZEMLE

Elmélyülnek az angol-amerikai ellentétek

Míg a nemzetközi ellentétek csökkentésére törekvő hatalmak kioldottai eredményeket igyekeznek elérni a genfi értekezleten, az amerikai háborús körök a külügyminiszterek genfi tanácskozásának nyílt sembevetésével folytatják az indokínai szennyes háború kiterjesztésére irányuló mesterkedéseket.

Mind Eisenhower elnök, mind Dulles külügyminiszter továbbra is a „közös akció” szükségességét hangoztatják Délkelet-Ázsiában, ami az indokínai háború nemzetközivé tételét jelenti. A háborús szándék tehát változatlanul fellelhető az USA vezető politikusaiban, noha a háború hívei számára kedvezőtlenül alakulnak a körülmények. Más dolog a háborúra való törekvés és megint más megteremtési a háború kioldozása.

Amint a „Tribune” című angol független „munkáspárti” hetilap rámutat, ahhoz, hogy Eisenhower sikerrel kérhesse a kongresszus beleegyezését az indokínai háborúra való közvetlen beavatkozáshoz, a nyugati „szövetségesek” csatlakozása, szükséges. Enélkül a kongresszus nem egyeznik bele a háború kiterjesztésébe. „Az angol nép állásfoglalása azonban, — folytatja a lap, — amely az angol kormányhatalmatokban legelőbb kifejezésre jutott, megsemmisítette az amerikaiaknak a közös arcvonal kialakítására vetett reményét.”

Természetesen Eisenhower minden tőle telhetőt elkövet, hogy Anglia részvétele nélkül is megteremtse a gyarmati háború feltételeit. Amint a TASZSZ iroda jelenti Washingtonból, Eisenhower az újságírók kérdésére válaszul kijelentette, hogy „lehetséges egy délkelet-ázsiai „szövetség” megalakítása Anglia részvétele nélkül is”.

Napok óta folynak a genfi értekezlettel párhuzamosan kulisszák mögötti tárgyalások, az Egyesült Államok és Franciaország kormányai között, hogy az indokínai háború azonnali megszüntetését a háború kiterjesztésével megakadályozzák. A „Times” című nagybefolyású angol lap például megütöztető hangulattal foglalkozik ezzel a térről. Még élesebben foglalkozik a laburisták hivatalos lapja, a „Daily Herald”, amikor az USA és Franciaország közötti, Anglia mellőzésével folytatott tárgyalásokról így ír: „A szövetségesek közötti kapcsolatok terén a háború befejezése óta ez a legmeglepőbb és legnyugtalanítóbb újítás”. A „Daily Mail” kijelenti: „Az a tény, hogy Edent nem tájékoztatták ezekről a megbeszélésekről, (az USA és Franciaország közötti megbeszélésekről van szó) nyugtalanító jelenségnek szá-

mit”. Ugyanakkor az USA és Franciaország között, az indokínai kérdésben, Párisban folyó amerikai-francia tárgyalásokról Eisenhower kijelentette, hogy „nem hozhat semmit nyilvánosságra”. Hangsúlyozta azonban, hogy a USA politikájának továbbra is a délkelet-ázsiai „kollektív intézkedések” szükségessége marad az alapja.

Világos, hogy az USA elnökeinek kijelentése az angol kormány nyugtalanítására irányul. Akármennyire is akarja azonban az amerikai diplomácia kiugratni a bokrétát az „angol nyulat”, az angol nép és a brit nemzetközösséghez tartozó ázsiai államok népei ellenállnak minden háborús kalandnak szemben. Az angol kormány tehát nem tehet mást, mint amit Churchill így fogalmazott meg a Reuter által közölt nyilatkozatában: „Az Indokínáról folyó vita legfőbb célja, hogy mindkét fél számára elfogadható alapon a harc beszüntetését érje el. A külügyminiszter feladta, hogy minden rendelkezésre álló eszközt felhasználjon e cél érdekében”. Ismeretes, hogy az angol miniszterelnök többször is kijelentette: semilyen lépésre sem hajlandó az indokínai ügyben addig, amíg a genfi értekezlet eredményei nem válnak köztudomássá. Nem is mondhatott mást az angol kormányfő, — mert, mint a „Tribune” írja: „A francia gyarmatosítók szennyes háborújába való beavatkozás megbukott bármilyen angol kormányt”.

Ugyancsak a Reuter hírgyűjtemény számolt be arról, hogy Churchill félreérthetetlenül utalt Angliának az ázsiai országokban kifejtett politikai tevékenységére: „A legszorosabb érintkezést tartjuk fenn India, Pakisztán és Ceylon kormányával, mert jól tudjuk, hogy a genfi értekezlet kimenetelét közvetlenül érinti őket és esetleg hozzá is akarnak járulni az értekezlet kimeneteléhez”.

Nem érdektelen ezzel kapcsolatban idézni az „Indinfo” hírgyűjtemény közleményét, amely Nehru indiai miniszterelnök beszédét adja hírül. Nehru, miután felelt a kérdésnek, hogy a múltban hány alkalommal váltak az ázsiai országok mások háborújában színterévé, kijelentette: „Az óhajjuk, hogy Ázsiában szüntesse meg a háborús nyereség-hajhászság és különösen azok nyereség-hajhászsága, akik Ázsiában folytatnak háborút saját céljaik elérése érdekében”. Az indiai miniszterelnök szavai annál súlyosabban esnek latba, mivel azok a colombói értekezlet eredményeinek ismeretében hangzottak el.

Mindezek a tények rávilágítanak arra, hogy miért váltak egyre szélesebbé a szá-

kadék az Egyesült Államok és angol „szövetségesek” között. Az angol kormány jól látja, hogy a „védelem” ürügyével megteremtett ázsiai népek fellékelését a hivatali „védő” ellen fordulnak és természetesen nem hajlandó Nagybritannia ázsiai érdekeit egy amerikai rablókaland kedvéért veszélyeztetni. „Komoly válság állt be az amerikai—angol kapcsolatokban” — írja a „Birmingham Post” című angol lap, majd hozzá teszi: „Az Egyesült Államok az utóbbi napokban olyan lépéseket tett, amelyek Anglia hatalmát csökkentik”.

Nagy gondot okoz viszont washingtoni kormánykörökben Angliának a Kínai Népköztársaság irányában folytatott politikája. Eden angol és Csu En-laj kínai külügyminiszterek közvetlen megbeszélései azt igazolják, hogy Nagybritannia, az Egyesült Államokkal ellentétben, döntő szerepet tulajdonít az ázsiai kérdés megoldásában a Kínai Népköztársaságnak. Ismét utalunk ezzel kapcsolatban Nehru miniszterelnök beszédére, amelynek során az India és a Kínai Népköztársaság közötti egyezményről többek között a következőket mondotta: „A két ország közötti viszonyt meghatározó elvek és elkötelezések, valamint a két ország egymás iránt tanúsított magatartása a következő: 1. Egyenlőség területi integritásának és szuverenitásának kölcsönös tiszteletben tartása; 2. Kölcsönös meg nem támadás; 3. Kölcsönös meg nem avatkozás egymás belügyeibe; 4. Egyenlőség és kölcsönös előnyök; 5. Békés egymásmellettezés”.

Nem nehéz ezek után arra a következtetésre jutni, hogy a brit nemzetközösség országainak állásfoglalása nem lehet közömbös az angol kormány számára sem. Ezenformán nem járulhat hozzá, hogy az amerikai Egyesült Államok ugródeszkának használja fel az indokínai háborút egy, a Kínai Népköztársaság elleni háború céljából.

Molotov elvtárs május 14-iki beszédében támogatta a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttsége által előterjesztett javaslatokat, amelyek többek között elismerték Franciaország gazdasági és kulturális érdekeit Indokínában. Molotov elvtárs szavai Anglia számára is kezességet jelentenek, hogy a békétábor országai, a Szovjetunióval az élen, az országok közötti kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítése mellett foglalkoznak állást és az Anglia számára döntő fontosságú tényező az indokínai kérdésben való békés megengedezés terén is.

Bakács Béla

V. M. Molotov ebédet adott Eden tiszteletére

GENF. (Agerpres). — A TASZSZ közli V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere, május 20-án ebédet adott Eden angol külügyminiszter tiszteletére.

Zárt ülés Genfben az indokínai kérdésben

GENF. (Agerpres). — Május 21-én délután a genfi külügyminiszteri értekezlet keretében az indokínai kérdés vitájában résztvevő küldöttségek zárt ülést tartottak. Az ülésen V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere elnökölt.

Május 24-én újabb zárt ülést tartanak.

Pánikhangulat Hanoiban

PARIS. (Agerpres). — A párisi lapok közlése szerint Ely tábornok, a francia vezérkar főnöke, valamint a kíséretében lévő Sallan és Peñassier tábornokok „rendkívül titkos jellegű” tárgyalásokat folytatnak Navarre tábornokkal Hanoiban. A tábornok Hanoiba érkezését nagyon titokzatosan kezelték. Egyetlen újságíró sem engedtek a repülőterre.

Lapjelentések szerint a francia tábornokok a Tonkin megvédésével kapcsolatos intézkedésekről tárgyalnak.

A „Le Monde” tudósítja azt is, hogy a városban valóságos pánik uralkodik. Hanoiban éjjel-nappal lázas izgalommal várják a diplomáciai és katonai körök döntését. A város felzárkózott hangulatra emlékeztet. Az üzleti élet felhagyott. A háziasszonyok nagymennyiségű konyvet vásárolnak. A légiforgalmi vállalatok és hajótársaságok irodái sok utazást jegyet adnak el nők és gyermekek számára. A nagyvállalatok minden erőfeszítést megtesznek, hogy reaktárak egy részét Saigona, vagy legalább is Hanoiba szállítsák. A valuta-igazgatóságnál benyújtott pénzügyi kérvények száma megháromszorozódott.

Csu En-laj látogatása Edennél

PEKING. (Agerpres). — Az „Uj Kína” hírgyűjtemény közli:

Csu En-laj, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere május 20-án látogatást tett Anthony Eden angol külügyminiszternél. A megbeszélés egy órát tartott.

Ilja Ehrenburg találkozása francia írókkal

PARIS. (Agerpres). — A TASZSZ közli: Ilja Ehrenburg szovjet író május 19-én francia írókkal és francia olvasókkal találkozott Párisban. Felzárkózott előtt Vercoor, a francia írók országos bizottságának elnöke és Louis Aragon francia költő üdvözölték Ilja Ehrenburgot.

A terem zsúfolásig megtelt. A közönség nagy figyelemmel hallgatta Ilja Ehrenburg beszédét a szovjet írók munkájáról.

Se civilben, se mundérban

lőan izléstelen ábrák vannak, például mezelen női alakok — túlkörözve viselőjük szexuális és kulturális színvonalát.

Még azok is, akik szolgálaton kívül szokványosabb módon igyekeznek öltözni — olyan divatot követnek, amely alig teszi őket kevésbé feltűnővé, mint különlegesebb viseletű bajtársaik. Az úgynevezett „zoot”-fazonu drap öltönyöket viselik: rendkívül szűk nadrágot, és majdnem térdig érő kabátot.

Ezenformán a tömegben talán még jobban feltűnik a civilruhás G. I., mint az egyenruhás. Az amerikai katonai hatóságok viszont, tekintettel az amerikai megszálló erők jelenléte miatti felháborodás erősödésére, igyekeznek határozottabban elrejtetni Angliában állomásozó ötvözezer katonájukat. Jellemző erre az erőfeszítésükre az a parancs, amelyet G. F. McGuire ezredes, a 3. amerikai légihadsereg helyettes parancsnoka adott ki nemrégben az összes Londonban tartózkodó amerikai repülőknél. A repülőket hivatalosan utasították, hogy tegyék „józanabb” polgári pilótákként, amikor a szolgálaton kívül London utcáin járnak. Közölték velük, hogy a polgári ruhának ezentúl „összhangban kell lennie a helyi szokásokkal”. Erődekes lenne megkérdezni, hogy hány amerikai katona lesz hajlandó „szoknyát” viselni, ha ezt a parancsot Skóciára is kiterjesztik.

Az amerikai hangulatot a nagyközönség nagy részénél még fokozza az a tudat, hogy az amerikai katonák Angliában kiváltságos személyek, akik a törvény felett állnak. Vétségükért nem lehet őket letartóztatni, vagy bíróság elé állítani. Még polgári adósságuk ki fizetésének megtagadásáért sem lehet őket felelősségre vonni. Nemrégiben Birkenhead tengeri kikötőben az történt, hogy a bíróság nem volt hajlandó letartóztatási parancsot kiadni egy ameri-

kai repülő ellen. A repülő nem jelent meg az időzésre, amikor egy birkenheadi férjzett nő gyermektartási pert indított ellene. Ezt a repülő parancsnoka elhárította az országból. A panaszos ügyvédek ez ellen levélben tiltakoztak a parancsnoknál, aki azzal vágott vissza, hogy senki sem kezelt azért, hogy a repülő Angliában maradjon.

Az amerikai katonák körülbelül hetven ezer törvénytelen gyermeket hagytak Nagy-Britanniában, minden ellátás nélkül és ez ellen semmit sem lehet tenni. Sorozatosan megkérdőjelezték az alsóházban, miért nem tájékoztatták az Egyesült Államok kormányát arról a „heves hangulatról, amely e miatt az ügy miatt az országban mutatkozik”. Erre olyan választ kapott, amely csak megmutatta, mennyire képtelen a brit kormány arra, hogy bármivel is kényszerítse az amerikai hatóságokat az amerikai katonák tettemek jóvátevére.

Ennek a „heves hangulatnak” egyik központja Oxford történelmi városa, amely az egész világon híres, mint a brit tudomány és kultúra fellegvára. Itt a helyi lakosságnak nagyon sok tapasztalata van az amerikai katonákról.

Oxford város erkölcsi jóléti társasága nemrégben kiadott évi jelentésében azt mondja, hogy az oxfordi családok „vendégszeretettel fogadták az amerikaiakat és azután azt kellett tapasztalniuk, hogy lányukat elcsábították”. A jelentés kimutatja, hogy az elmúlt évben olyan nyolcvan eset volt, amely az „erkölcsi jóléti társaság” hatáskörébe tartozik és ezek közül mindegyik negyven esetben amerikai volt a vétkes fél.

Tekintélyes azoknak az angoloknak száma is, akik meghalnak vagy megsebesülnek, amiatt a gatlástalan nemlétük miatt, amelyet az amerikai katonák a brit

közelkedési előírások iránt tanúsítanak. Ha az áldozatoknak vagy hozzátartozóknak semmiféle joguk sincs arra, hogy kárértést követeljenek. Ha kapnak valamit — en csakis az amerikai kormány „jóindulatából” történik.

A parlamentben erős nyomást gyakoroltak Sir David Maxwell Fyie belügyminiszterre, hogy tegyen már valamit, tekintettel arra a hangulatra, amely az amerikai katonák viselkedése miatt uralkodik. A belügyminiszter március 11-én kijelentette az alsóházban, hogy a kormány reméli, a „közvetlenség” hatálya lefektetheti a „vendégkatonaságra” vonatkozó törvényt, amelyet 1952-ben hoztak. Várni kell — mondta — amíg az Egyesült Államok törvényhozása jóváhagyja azt az egyezményt, amelyet az Atlanti Szövetség tagjai kötöttek egymással és amely a katonai erők helyzetét szabályozza egymás területén. Ennek az egyezménynek 8. cikkelye foglalkozik az amerikai megszálló erők tagjaival szemben támasztott követelésekkel. Mindenki tudja azonban, hogy a törvény hatálybalépítése nem gátolhatja meg az amerikai katonákat abban, hogy kitűnjanak a felelősség alól, hisz mindig visszatérhetnek Amerikába és cserbenhagyhatják áldozataikat.

Ismeretes, hogy Nyugat-Angliában, Gloucester és Cheltenham vidékén a helyi kocsmárosok és szakkodatulajdonosok nem hajlandók vendégül látni az amerikai katonákat, akár egyenruhában vannak, akár nem. Azt mondják, hogyha amerikaiakat látogatják őket, elmaradnak törzsvendégeik, holott illetmenetük később, ha az amerikaiak már eltávoztak Angliából, a régi törzsvendégektől függ. S ennek az időnek gyors bekövetkezését nemcsak a Gloucester — és a Cheltenham-vidéki kocsmárosok és szakkodatulajdonosok várják, hanem egész Anglia.

Desmond Buckle